

DEN RITUELLE RENHED

Fra det klassiske værk i Ḥanafī fiqh

Nūr al-īdāḥ wa najāt al-arwāḥ

Af

‘Allāmah al-Ḥasan bin ‘Ammār al-Shurunbulālī

Allāh være ham nådig

(d. 1069 AH)

Dansk oversættelse

Imran bin Munir Husayn

Copyright © Imran bin Munir Husayn & IslamAkademiet 2020

Alle rettigheder forbeholdes. Undtagen personlig brug er reproduktion eller anden form for gengivelse ikke tilladt medmindre forudgående tilladelse fra ophavsretsindehaver foreligger.

Titel: Den rituelle renhed ifølge Hanafi-skolen

Originalværk: Nūr al-īdāh wa najāt al-arwāh

Forfatter: ‘Allāmah al-Ḥasan bin ‘Ammār al-Shurunbulālī

Oversætter: Imran bin Munir Husayn

Udkast til undervisningsbrug på IslamAkademiet.dk

Dette dokument er et udkast af en oversættelse af værket og kan derfor være mangelfuldt og indeholde fejl. Alle modtagere af dokumentet accepterer, at de *kun* vil anvende dokumentet til personlig brug og at de *ikke* vil dele dokumentet med en tredjepart uden eksplicit tilladelse fra oversætteren.

DEN RITUELLE RENHED	7
Vand som er drukket af (<i>su'r</i>)	8
<i>Undersøgelse</i>	8
Problemstillinger relateret til brønde	9
Renselsen af de private kropsdele (<i>istinjā'</i>)	10
Sektion (om hvad <i>istinjā'</i> er tilladt med, hvad det er forhadet med og det som er forhadet i udførelsen af det)	11
<i>(Redegørelse for de ting, med hvilke istinjā' er forhadet)</i>	11
<i>(De korrekte manerer for at forrette sin nødtørft)</i>	11
<i>(Redegørelse for hvad der er forhadet når man forretter sin nødtørft)</i>	11
Sektion om (reglerne for) den rituelle afvaskning	12
<i>(Redegørelse for formålet med den rituelle afvaskning)</i>	12
<i>(Redegørelse for betingelserne for at den rituelle afvaskning bliver påbudt)</i>	12
<i>(Redegørelse for betingelserne for gyldigheden af den rituelle afvaskning)</i>	12
<i>Sektion (om fuldendelsen af reglerne for den rituelle afvaskning)</i>	12
<i>Sektion (om den rituelle afvasknings sunnah dele)</i>	13
<i>Sektion (om redegørelse af de anbefalede dele i den rituelle afvaskning)</i>	13
<i>Sektion (om de forhadte ting)</i>	14
<i>Sektion (om beskrivelsen af den rituelle afvaskning)</i>	14
<i>Sektion (om redegørelse af de ting som ophæver den rituelle renhed)</i>	14
<i>Sektion (om hvad der ikke ophæver den rituelle renhed)</i>	15
<i>Sektion om hvad der nødvendiggør (dvs. påbyder) det rituelle bad</i>	15
<i>Sektion (om redegørelse for de ting som ikke nødvendiggør det rituelle bad)</i>	16
<i>Sektion (for redegørelse af det rituelle bads obligatoriske dele)</i>	16
<i>Sektion (om det rituelle bads sunnah dele)</i>	16
<i>Sektion (om de anbefalede dele i det rituelle bad)</i>	17
<i>(Redegørelse for de ting, som det rituelle bad er sunnah for)</i>	17
<i>(Redegørelse af de ting, som det rituelle bad er anbefalet for)</i>	17
Kapitlet om den tørre renselse	18
<i>(Redegørelse af betingelserne for den tørre renselse)</i>	18
<i>(Sektion om den tørre renselses sunnah dele)</i>	19
<i>(Diverse)</i>	19
<i>(De ting, der ophæver den tørre renselse)</i>	19
Kapitlet om at tørre over <i>khuffāyn</i>	20
<i>(Betingelserne for at tørre over khuffāyn)</i>	20
<i>(Redegørelse for varigheden af aftørringen over khuffāyn)</i>	20
<i>(De sunnah dele af aftørringen over khuffāyn)</i>	20
<i>(De ting, som ophæver aftørringen over khuffāyn)</i>	20
Sektion (om bandager og lignende)	21
Kapitlet om menstruation, efterfødselsblødninger og uregelmæssige blødninger	22
<i>(Menstruation)</i>	22

<i>(Efterfødselsblødninger)</i>	22
<i>(Uregelmæssige blødninger)</i>	22
<i>(Redegørelse af det som menstruation og efterfødselsblødninger gør forbudt)</i>	22
<i>(Redegørelse af det som janabah gør forbudt)</i>	23
<i>(Redegørelse af det som er forbudt for en person i en tilstand af rituel urenhed)</i>	23
<i>(Redegørelse for renhed for folk med en kronisk tilstand)</i>	23
Kapitlet om urenheder og renselse fra det	24
<i>(Typer af urenheder)</i>	24
<i>(Redegørelse af mængden af urenhed som er undskyldt)</i>	24
<i>(Redegørelse af måden for renselse af urenhed)</i>	24
Sektion (om renselse af døde dyrs skind)	25

I Allāhs navn,
Den Mest Nådefulde,
Den Særdeles Barmhjertige

Velsignelser og fred være med vor Mester
Profeten Muḥammad,
hans rene familie
og hans ledsagere

UDKAST

Den rituelle renhed

Vand, som renselse er tilladt med, er af syv kilder:

1. regnvand;
2. havvand;
3. flodvand;
4. brøndvand;
5. vand fra smeltet sne;
6. vand fra smeltet hagl;
7. kildevand.

Dernæst er vand af fem typer:

1. rent, rensende og ikke-forhadet, og det er vand i dens oprindelige form;
2. rent, rensende og forhadet, og det er en lille mængde vand, som en kat eller et lignende dyr har drukket af;
3. rent men ikke rensende, og det er vand (allerede) brugt til at fjerne tilstanden af urenhed, eller for at opnå belønning; såsom rituel afvaskning på en (allerede eksisterende) rituel renhed med en intention (for belønning).

Vand bliver brugt (*musta'mal*) så snart det adskilles fra kroppen.

Det er ikke tilladt med (1) vand fra et træ eller frugt, selv hvis det kommer ud af sig selv, uden pres, ifølge det mest tydelige (standpunkt); eller (2) vand hvis natur er blevet forandret ved tilberedelse (af noget i det) eller noget er blevet dominerende i det.

Dominans hvad angår solide genstande er når vandet mister sin tyndhed og evne til at flyde.

Selv hvis alle dens egenskaber forandres ved noget solidt såsom safran, frugt og blade fra træer, forringer det ikke vandet (til brug for rituel renhed).

Dominans hvad angår væsker er når én egenskab bliver fremtrædende i en væske, som kun har to egenskaber, såsom mælk, som har farve og smag, men ikke lugt, og når to egenskaber bliver fremtrædende i en væske som har tre, såsom eddike.

Dominans i en væske som ikke har nogen egenskaber, såsom brugt vand (*musta'mal*) eller rosenvand som har mistet sin duft, afgøres ud fra mængde: hvis to liter brugt vand blandes med en liter vand (i sin oprindelige form), så er rituel afvaskning ikke tilladt med det, mens det er tilladt med det omvendte.

4. urent vand, og det er en lille mængde stillestående vand hvori noget urent er faldet.
En lille mængde er det som er mindre end ti gange ti armlængder [i: ca. 5x5 meter] og det vil blive urent selv hvis der ikke er synlige spor (af urenheden) i det, eller løbende vand, hvori dens spor er synlige.
Og spor er: smag, farve eller lugt.
5. tvivlsomt vand hvad angår dens renhed, og det er vand hvorfra et æsel eller muldyr har drukket.

Vand som er drukket af (*su'r*)

Hvis et dyr har drukket fra en lille mængde vand, kaldes det *su'r* og er af fire typer:

1. rent og rensende, og det er hvad et menneske, hest eller det hvis kød spises, har drukket af.
2. urent, og brug af hvilket ikke er tilladt, og det er hvad en hund, et svin eller et kødædende dyr har drukket af, såsom en gepard eller en ulv.
3. forhadet at anvende ved tilgængeligheden af andet vand, og det er hvad en kat har drukket af, en kylling som lever i det fri, kødædende fugle, såsom en høge, falk eller glente, og mus, men ikke skorpion.
4. tvivlsomt hvad angår dens renhed, og det er hvad et muldyr eller æsel har drukket af. Hvis intet andet vand kan findes, udfører man både den rituelle afvaskning (*wudū'*) med det såvel som den tørre renselse (*tayammum*) og beder dernæst.

Undersøgelse

Hvis vandbeholdere med rent vand er blevet blandet sammen med vandbeholdere med urent vand, og de fleste af dem er rene, er det nødvendigt at undersøge det for at udføre den rituelle afvaskning eller for at drikke af det. Hvis de fleste af dem er urene, er det ikke nødvendigt at undersøge det, undtagen for at drikke af det.

Hvad angår tøj som er blevet blandet sammen, er det nødvendigt at adskille [i: det rene fra det urene], uanset om det meste af det er rent eller urent.

Problemstillinger relateret til brønde

En lille brønd skal tømmes hvis noget urent, ud over møg, falder ned i den – om det så kun er en smule, såsom en dråbe blod eller vin, eller hvis et svin falder ned i den, om den så kommer ud levende, og selvom dens mund ikke nåede vandet, eller hvis en hund, et får eller et menneske dør i den, eller et dyr, svulmer op, selv hvis det er et lille et.

Hvis det ikke er muligt at tømme den, så (fjernes) to hundrede spandfulde vand (fra den).

Hvis en kylling, kat eller lignende dyr dør i den, er det nødvendigt at fjerne fyre spandfulde vand.

Hvis en mus eller et lignende dyr dør i den, er det nødvendigt at fjerne tyve spandfulde vand.

Og dette er (nok som) renhed for brønden, spanden, rebet og hans hænder, som tager vandet ud.

Brønden bliver ikke uren af møg fra kameler, får, heste, muldyr, æsler eller kvæg, medmindre den iagttagende anser mængden for at være alt for meget, eller at ikke en eneste spandfuld vand er foruden møg.

Vandet bliver ikke ubrugeligt af fugleklatte eller ved at et sådant dyr dør i det, som ikke har noget blod, såsom fisk og frøer og andre dyr der lever i vand, eller væggelus, fluer, hvepse og skorpioner, eller ved at et menneske falder ned i det, eller dyr hvis kød spises, så længe dyret kommer ud levende og der ikke sidder urenheder på dens krop, eller ved at et muldyr falder ned i det, eller et æsel, rovfugle eller rovdyr, ifølge det korrekte standpunkt.

Hvis det ifaldne dyrs spyt når vandet, følger det spyttets dom.

Hvis et dødt dyr bliver fundet i vandet, bliver vandet urent fra en dag og en nat (forinden), og hvis det er svulmet op, så fra tre dage og nætter, og dette er når man ikke ved hvornår det faldt ned i det.

Renselsen af de private kropsdele (*istinjā'*)

Det er nødvendigt for mænd at sikre sig at urindråberne er standset indtil ens hjerte er tilfreds i henhold til ens sædvane, enten ved at gå, hoste, lægge sig ned eller andet. Det er ikke tilladt for mænd at påbegynde den rituelle afvaskning indtil man rimeligvis er sikker på at urindråberne er standset.

Renselsen af de private kropsdele fra urenheder der kommer ud fra de to veje og ikke har spredt sig ud over udgangspunktet er (en betonet) sunnah. Men hvis det har spredt sig op til hvad der svarer til størrelsen på en *dirham* (ca. 2,5 cm i diameter) er det nødvendigt at vaske med vand, og hvis det har spredt sig mere end det er det obligatorisk.

At vaske alle urenheder væk fra deres udgangspunkt når man bader efter *janābah*, menstruation og efterfødselsblødninger er obligatorisk, selv hvis urenheden kun er en lille mængde.

Det er sunnah at rense sine private kropsdele med en sten eller lignende. At rense sig med vand er foretrukket og det bedste er at kombinere både vand og sten; først at tørre væk og så at vaske, og det er (også) tilladt kun at anvende enten vand eller sten..

Sunna [i: mht. antal] er i henhold til behov og et bestemt antal sten er kun anbefalet, ikke en betonet sunnah. Det er således anbefalet at anvende tre sten, selv hvis renselse opnås med færre.

Metoden for renselse af de private kropsdele:

Med den første sten, at tørre (urenheden) af forfra og bagud, og med den anden (sten), bagfra og foran og med den tredje sten forfra og bagud, (og dette er) hvis ens testikler hænger, mens hvis de ikke gør, så at begynde bagfra og foran. Kvinder begynder forfra og bagud, af frygt for at komme til at tilsøle deres kønsorgan. Dernæst først at vaske sin hånd og så at tørre (urenheden) af med vand, med indersiden af en, to eller selv tre fingre hvis behovet opstår.

Mænd bør løfte langfingeren over de resterende i begyndelsen af *istinjā'*, og så (efter at have vasket lidt) løfter man ringfingeren (og så lillefingeren og så, hvis behovet opstår, pegefingeren), og man nøjes ikke med kun én finger. Kvinder bør løfte ringfingeren og langfingeren samtidigt, af frygt for at komme til at opnå nydelse (eller udløsning).

Man skal være meget forsigtig i at rense sig indtil den forhadte lugt er forsvundet, mens man afslapper sine muskler, medmindre man faster. Når man er færdig, bør man vaske hånden endnu en gang og hvis man faster, bør man tørre sig før man står op.

Sektion (om hvad *istinjā*' er tilladt med, hvad det er forhadet med og det som er forhadet i udførelsen af det)

Det er ikke tilladt at afdække sin '*awrah* for *istinjā*' (i andres tilstedeværelse).

Hvis urenheden har spredt sig ud over udgangspunktet og tildækker et område der svarer til størrelsen på en *dirham* (ca. 2,5 cm), er bønnen ikke gyldig ved tilgængeligheden af noget med hvilket man kan fjerne det, og man skal forsøge at fjerne det (urenheden) uden at afdække sin '*awrah* i tilstedeværelsen af andre.

(Redegørelse for de ting, med hvilke *istinjā*' er forhadet)

Det er forhadet at udføre *istinjā*' med: knogler, menneskeføde eller dyreføde, musten, ler, kul, glas, gips, noget værdifuldt såsom fløjle eller bomuld, eller højre hånd, medmindre man har en gyldig grund.

(De korrekte manerer for at forrette sin nødtørft)

At træde ind med venstre fod først, at søge tilflugt hos Allah fra den fordømte satan, før man træder ind; at sidde idet man læner sig til sin venstre side, og ikke at tale, undtagen af nødvendighed.

(Redegørelse for hvad der er forhadet når man forretter sin nødtørft)

Det er forhadet, grænsende til det forbudte, at vende sig imod *qiblah* eller vende ryggen til den, selv hvis man er i en bygning; at vende sig imod solen eller månen, eller at vende sig imod vindens retning.

Det er forhadet at urinere eller defækere i vand, i skygge (hvor folk sidder), i et hul, på en vej, under et frugttræ, eller at urinere stående, uden en gyldig grund.

At træde ud fra toilettet med højre fod først, og så at sige: »*Al louprisning tilkommer Allāh, som fjernede ubehaget fra mig og aflastede mig.*«

Sektion om (reglerne for) den rituelle afvaskning

De essentielle dele i den rituelle afvaskning er fire og de er obligatoriske:

1. den første er at vaske ansigtet, og dens afgrænsning er fra hårgrænsen til det nederste af hagen i højde og det som er mellem øreflipperne i bredde;
2. den anden er at vaske hænderne op til og med sine albuer;
3. den tredje er at vaske fødderne op til og med sine ankler;
4. den fjerde er at væde en fjerdedel af sit hoved.

(Redegørelse for formålet med den rituelle afvaskning)

Formålet med den (rituelle afvaskning) er at gøre det tilladt som ikke er tilladt undtagen ved den, og dette er dens verdslige gavn, mens dens hinsidige gavn er belønning i det hinsides.

(Redegørelse for betingelserne for at den rituelle afvaskning bliver påbudt)

Betingelserne for at den (rituelle afvaskning) bliver påbudt er, sund fornuft, kønsmodenhed, islam, besiddelse af vand nok, rituel urenhed, frihed fra menstruation og efterfødselsblødninger og at have tid nok.

(Redegørelse for betingelserne for gyldigheden af den rituelle afvaskning)

Der er tre betingelser for dens gyldighed:

1. at rent vand når frem til de kropsdele som skal vaskes;
2. at være fri fra det som er uforeneligt med den rituelle afvaskning, såsom menstruation, efterfødselsblødninger, og alle andre ting som medfører rituel urenhed;
3. at fjerne det som forhindrer vandet i at nå frem til huden, såsom voks og fedt.

Sektion (om fuldendelsen af reglerne for den rituelle afvaskning)

Det er nødvendigt at vaske den synlige del af et tykt skæg ifølge det som er mest korrekt af hvad der er givet fatwa om, og det er nødvendigt at vandet når frem til huden under et tyndt skæg. Det er ikke nødvendigt at vandet når frem til løsthængende hår rundt omkring ansigtet eller til det af læberne som er skjult når de er lukket sammen.

Hvis fingrene holdes tæt sammen eller en negl er blevet så lang at den dækker fingerspidsen, eller der sidder noget under den som forhindrer vandet i at nå frem, såsom dej, er det nødvendigt at vaske det som er under den. Skidt og snavs er ikke til hindring for at vandet trænger igennem, og det samme gælder (eksempelvis) loppe-ekskremitter og lignende.

Det er nødvendigt at rykke en stram ring (frem og tilbage), og hvis det er skadeligt at vaske området mellem tærne, er det tilladt blot at passere vandet hen over den medicin man har smurt på.

Det er ikke nødvendigt at gentage afvaskningen eller aftørringen af et behåret område, efter at man barberer håret, eller efter at man trimmer sine negle eller overskæg.

Sektion (om den rituelle afvasknings sunnah dele)

Der er atten sunnah ting i den rituelle afvaskning:

1. at vaske begge hænderne op til og med håndleddene;
2. at indlede ved at fremsige *tasmiyah*;
3. at anvende *siwāk* i begyndelsen af den, og at anvende fingeren af mangel på den;
4. at skylle munden tre gange, selv hvis med én håndfuld vand;
5. at skylle næsen tre gange, med tre håndfulde vand;
6. når man ikke faster: at være grundig i skylningen af munden og næsen;
7. hvis man har et tykt skæg: at føre våde fingre igennem det, nede fra og opad, med en håndfuld vand;
8. at føre våde fingre (fra hver hånd) igennem hinanden;
9. at vaske (alt det som vaskes) tre gange;
10. at fugte hele hovedet en gang;
11. at fugte ørerne, selv hvis det er med rester fra vandet anvendt til hovedet;
12. at skrubbe (de kropsdele som vaskes);
13. (at vaske kropsdelene) på hinanden følgende;
14. at forme en intention;
15. at følge rækkefølgen, som Allāh Den Ophøjede fastlagde i Sin bog;
16. at begynde med højre side og (at begynde) med fingerspidserne;
17. at begynde fugtningen af hovedet forfra;
18. at fugte nakken og ikke halsen.

Og det siges at de sidstnævnte fire er anbefalede (og ikke sunnah).

Sektion (om redegørelse af de anbefalede dele i den rituelle afvaskning)

Af den rituelle afvasknings anbefalede dele er der fjorten:

1. at sidde på et ophævet sted;
2. at vende sig imod *qiblah*;
3. ikke at få hjælp fra andre;
4. ikke at tale om verdslige ting;
5. at forene hjertets intention med tungens udtalelse;
6. at fremsige overleverede bønner;
7. at fremsige *tasmiyah* ved (afvaskningen af) hvert led;
8. at indsætte ens lillefinger i ørehulen;
9. at bevæge en løs ring frem og tilbage;
10. at skylle munden og næsen med højre hånd;
11. at anvende venstre hånd til at puste ud med næsen;
12. for den som ikke har en undskyldning: at udføre den rituelle afvaskning før indtrædelsen af bønnens tid;

13. at fremsige troserklæringen efter (udførelsen af den rituelle afvaskning);
14. at drikke (en smule) af det tilbageværende vand stående;
15. at recitere: »*Oh Allāh, gør mig blandt de angrende og gør mig blandt de renlige.*«

Sektion (om de forhadte ting)

Syv ting er forhadte for den der udfører den rituelle afvaskning:

1. at ødsle med vand;
2. overdreven sparsomhed i anvendelse af vand;
3. at plaske vand i ansigtet;
4. at tale om verdslige ting;
5. at få hjælp fra andre, uden gyldig grund;
6. at fugte (hovedet) tre gange med nyt vand.

Sektion (om beskrivelsen af den rituelle afvaskning)

Den rituelle afvaskning er af tre typer:

1. den første er obligatorisk, og det er for den der er i en tilstand af rituel urenhed, for (at han kan udføre) den rituelle bøn, selv hvis det er for *nafl* bøn; for begravelses-bønnen, for recitationsknæfaldet og for at berøre Koranen, om det blot er et enkelt vers.
2. den anden er nødvendig, og det er for *tawāf* om Kabaen.
3. den tredje er anbefalet, og det er for at sove i en tilstand af rituel renhed, når man vågner, for konstant at være i en tilstand af rituel renhed, for udførelsen af den rituelle afvaskning oven på (en allerede eksisterende) tilstand af rituel renhed, efter bagtalelse, løgn, bagvaskelse, eller enhver anden synd, efter recitation af (afskyelig) poesi, efter at have grinet højlydt uden for bøn, efter at have vasket et lig eller båret den, når tiden for bønnen går ind, før badet for *janābah*, for en *junubī* før man spiser, drikker, spiser eller har samleje, når man bliver vred, for recitation af Koranen, for recitation eller overlevering af hadith, for at studier inden for (islamisk) lærdom, for kaldet til bøn, for kaldet til bønnens begyndelse, for at prædike, for at besøge Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham), under opholdet på 'Arafā, for udførelsen af *sa'y* mellem Şafā' og Marwā, efter at have spist kamelkød og for at undgå de lærdes uenighed (om emner) som hvis man berører en kvinde.

Sektion (om redegørelse af de ting som ophæver den rituelle renhed)

Tolv ting ophæver den rituelle afvaskning:

1. det som kommer ud ad de to veje, undtagen luft der kommer ud fra foran ifølge det mest korrekte;
2. fødsel, selv uden at blod er synligt;
3. blod, som flyder fra et andet sted end de to veje, såsom blod og pus;

4. opkast af mad, vand, blodklumper eller galde, hvis det en mundfuld, som er: det som man ikke kan lukke munden om uden anstrengelse ifølge det mest korrekte. Flere opkastninger samles, hvis de har den samme årsag;
5. blod som bliver dominerende over ens spyt eller lige så meget i mængde som det;
6. søvn på en sådan måde at ens baller ikke er fast plantet på jorden;
7. at en sovendes bagdel løfter sig fra jorden før han vågner, selv hvis han ikke falder ifølge hvad der er klart;
8. bevidstløshed;
9. sindssyge;
10. fuldskab;
11. højlydt latter fra en bevidst kønsmoden person, i en bøn der indeholder *rukū'* og *sujūd*, selv hvis man med vilje forsøger at komme ud af bønnen ved det;
12. berøring af et kvindeligt kønsorgan med en erigeret penis uden nogen barriere imellem.

Sektion (om hvad der ikke ophæver den rituelle renhed)

Ti ting ophæver ikke den rituelle renhed:

1. (hvis) blod kommer til syne uden det flyder ud fra dets udgangspunkt;
2. adskillelse af et stykke kød uden at der flyder noget blod;
3. (hvis) en orm kommer ud fra et sår, øre eller næse;
4. røre ved ens private kropsdele;
5. berøring med en kvinde;
6. opkast som ikke udgør en mundfuld;
7. opkast som består af galde, selv hvis i en stor mængde;
8. en sovende persons svingen frem og tilbage, som gør det muligt at hans bagdel kan have løftet sig;
9. en sådan persons søvn, som sidder med sin bagdel fast plantet, selv hvis han læner sig op ad noget, som hvis blev fjernet ville forårsage at han faldt, ifølge hvad der er klart om disse to (punkter);
10. en bedende persons søvn, om han er i *rukū'* eller *sujūd* (så længe disse er) i henhold til sunnah (for disse).

Og Allāh er Den, Der giver succes.

Sektion om hvad der nødvendiggør (dvs. påbyder) det rituelle bad

Det rituelle bad bliver obligatorisk ved én af (følgende) syv ting:

1. udsendelse af sæd hen imod (udgangspunktet på) kropsoverfladen, hvis det forlod sit oprindelsessted mens man var seksuelt ophidset, uden seksuelt samleje;
2. indføring af penishovedet eller hvad der svarer til den omskårede del af den ind i en af de to veje af et levende menneske;
3. udløsning af sæd efter seksuelt samleje med et lig eller et dyr;

4. at vågne og finde tyndt vand, hvis man ikke husker at ens penis var erigeret før han sov;
5. at finde noget vådt efter at komme sig efter at have været fuld eller bevidstløs, og tro at det er sæd;
6. efter menstruation;
7. efter efterfødselsblødninger;

De nævnte ting gælder selv hvis de fandt sted før man blev muslim, ifølge det meste korrekte.

Det er kollektivt obligatorisk at vaske et lig.

Sektion (om redegørelse for de ting som ikke nødvendiggør det rituelle bad)

Der er ti ting som ikke nødvendiggør det rituelle bad:

1. (udløsning af) præejakulat (*madhī*);
2. (udløsning af) *wadhī*;
3. en våd drøm uden udløsning;
4. fødsel uden at blod er synligt efter det, ifølge det korrekte;
5. indføring (af penis) omhylllet i noget (på en sådan måde) så det forhindrer nydelse;
6. (anvendelse af) lavementbehandling;
7. indføring af en finger eller lignende i en af de to veje;
8. efter seksuelt samleje med et dyr eller et lig, uden udløsning af sæd;
9. penetration uden udløsning i en jomfru, hvis jomfruhinde ikke bliver brudt.

Sektion (for redegørelse af det rituelle bads obligatoriske dele)

Elve ting er obligatoriske i det rituelle bad:

1. at skylle munden;
2. at skylle næsen;
3. at vaske hele kroppen én gang;
4. at vaske forhudens inderside, hvis det ikke er besværligt;
5. at vaske indersiden af ens navle;
6. at vaske indersiden af en åbning som ikke er lukket sammen;
7. for mænd, (at åbne og) vaske indersiden af deres fletninger, mens det for kvinder ikke er nødvendigt at (åbne og) vaske indersiden af deres fletninger, hvis vandet når hovedbunden;
8. at vaske huden under skægget;
9. at vaske huden under overskægget;
10. at vaske huden under øjenbrynene;
11. (for kvinder) at vaske de ydre dele af ens vagina.

Sektion (om det rituelle bads sunnah dele)

Tolv ting er sunnah i det rituelle bad:

1. at begynde med *tasmīyah*;
2. at danne intentionen;
3. at vaske hænderne op til og med håndleddene;

4. at vaske urenheder væk hvis der er nogen;
5. at vaske ens kønsorganer;
6. at udføre den rituelle afvaskning, som det udføres for den rituelle bøn, og at vaske (lemmerne) tre gange og at fugte hovedet;
7. (men) at udskyde afvaskningen af fødderne, hvis man står et sted hvor vand samler sig;
8. at hælde vand på sin krop tre gange, eller dykke ned i løbende vand, eller det som er i den samme juridiske kategori, og at forblive deri (for en stund) opfylder også sunnah;
9. at begynde med hovedet når man hælder vandet (på kroppen);
10. efterfølgende, at vaske ens højre skulder og så ens venstre skulder;
11. at skrubbe sin krop (den første gang man vasker);
12. at udføre (handlingerne i) det rituelle bad på hinanden følgende.

Sektion (om de anbefalede dele i det rituelle bad)

Det rituelle bads anbefalede dele er de samme som den rituelle afvasknings anbefalede dele, undtagen at man ikke vender sig imod *qiblah*, fordi man i de fleste tilfælde har afdækket sin *'awrah*.

De ting som er forhadte i den rituelle afvaskning, er også forhadte i det rituelle bad.

(Redegørelse for de ting, som det rituelle bad er sunnah for)

Det rituelle bad er sunnah i fire tilfælde:

1. fredagsbønnen;
2. de to *'id*-bønner;
3. *iḥrām*;
4. for en pilgrim i 'Arafa-dalen efter zenit.

(Redegørelse af de ting, som det rituelle bad er anbefalet for)

Det rituelle bad er anbefalet i seksten tilfælde:

1. for en der accepterer islam idet han er ren;
2. for en der opnår kønsmodenhed i kraft af alderen;
3. for en der kommer sig fra sindssyge;
4. efter kopsætning;
5. efter afvaskning af et lig;
6. på frihedsnatten (*laylat al-bara'ah*);
7. på skæbnesnatten (*laylat al-qadr*), hvis man oplever den;
8. for at træde ind i Profetens by (Allāhs fred og velsignelser være med ham);
9. for opholdet i Muzdalifa-dalen på ofringsdagen;
10. når man træder ind i Mekka for *tawāf al-ziyārah*;
11. for formørkelsesbønnen (*ṣalāt al-kusūf*);
12. for bønnen for regn (*ṣalāt al-istisqā'*);
13. for bønnen mod frygt (*ṣalāt al-faza'*);
14. for bønnen mod mørke (*ṣalāt al-zulmah*);
15. for bønnen mod voldsom blæst.

Kapitlet om den tørre renselse

(Redegørelse af betingelserne for den tørre renselse)

Den tørre renselse er gyldig ved (opfyldelsen af) otte betingelser:

1. den første er: intentionen: dens realitet er at hjertet tager en fast beslutning om (udførelsen af) handlingen, og tiden for den er når man slår sine hænder på det man udfører den rituelle renselse med.

Der er tre betingelser for intentionens gyldighed: (1) islam; (2) forstand; og (3) forståelse for hvad man gør intention for.

(Opfyldelsen af) en af tre ting er en betingelse for at intentionen for den tørre renselse er gyldig for (udførelse af) den rituelle bøn: enten intention for rituel renhed, for at gøre den rituelle bøn tilladt eller intention for en bestemt tilbedelseshandling som ikke er gyldig uden rituel renhed. Det er ikke gyldigt at udføre den rituelle bøn med den (tørre renselse), hvis man (ved udførelsen af den) kun har haft til intention at udføre den tørre renselse, eller hvis man udførte den med intention om (kun) at recitere Koranen, uden at have været i en tilstand af *janabah*.

2. den anden er: en gyldig undskyldning der tillader den tørre renselse, såsom: en mils afstand fra vand, selv hvis man er i byen, sygdom eller kulde så man frygter skade eller sygdom som følge af det, frygt for en fjende eller tørst, behov for at (bruge vandet til at) ælte (mel), ikke for at lave suppe, mangel på et redskab (til at anskaffe sig vand) eller frygt for at gå glip af begravelles- eller *ʿid*-bønnen, selv hvis ens tilstand af rituel renhed blev ophævet under bønnen. Frygt for at gå glip af fredagsbønnen eller de (daglige) fastsatte bønner er dog ikke en gyldig undskyldning (der tillader den tørre renselse).
3. den tredje er: at udføre den tørre renselse med noget rent som er af jorden, såsom jord, sten, sand, men ikke træ, sølv eller guld.
4. den fjerde er: at omslutte hele området idet man tørrer over det.
5. den femte er: at tørre over (området) med hele hånden eller det meste af den, så hvis man kun anvender to fingre, er dette ikke tilladt, selv hvis man gentager det indtil man omslutter hele området, med undtagelse af aftørringen over hovedet.
6. den sjette er: at slå på jorden to gange med håndfladerne, om det så er det samme sted. Oversmøring af jord på kroppen kan erstatte det at slå to gange på jorden, hvis man smører det på med intention om den tørre renselse.
7. den syvende er: ophør af det som er uforeneligt med det, såsom menstruation, efterfødselsblødninger eller (de faktorer som medfører) rituel urenhed.
8. den ottende er: fjernelse af det som forhindrer aftørringen, såsom voks og fedt.

Formålet og betingelserne for at den bliver nødvendig er de samme som nævnt i (sektionen om) den rituelle renselse.

Dens obligatoriske dele er to: at tørre over hænderne og ansigtet.

(Sektion om den tørre renselses sunnah dele)

Den tørre renselses sunnah dele er syv:

1. (at fremsige) *tasmiyah* i begyndelsen;
2. (at følge) rækkefølgen;
3. (at være) kontinuerlig;
4. at bevæge hænderne frem, efter at have lagt dem på jorden;
5. og (så) tilbage;
6. (at have) fingrene adspredt;

(Diverse)

1. det er anbefalet at udskyde den tørre renselse for den som har et håb om at finde vand før tiden (for bønnen) løber ud;
2. det er nødvendigt at udskyde (den tørre renselse), ved løfte om vand, selv hvis man frygter at bønnens tid løber ud;
3. det er nødvendigt at udskyde (den tørre renselse), ved løber om tøj eller redskab, når man ikke frygter at bønnens tid løber ud;
4. det er nødvendigt at søge efter vand inden for et område på firehundrede fod, hvis man tror at der er vand i nærheden og der er fredstilstand, og hvis ikke, så er det ikke nødvendigt;
5. det er nødvendigt at bede om det fra sin ledsager, hvis man er et sted hvor folk ikke er nærige med det, og hvis de ikke skænker én det uden gennemsnitsprisen for vand, er det nødvendigt at købe det hvis såfremt man har midler ud over ens basale behov;
6. med en enkel udførelse af den tørre renselse, kan man udføre hvor mange obligatoriske eller frivillige bønner man end vil;
7. det er gyldigt at udføre den tørre renselse, før tiden går ind;
8. hvis det meste eller halvdelen af kroppen er såret, udfører man den tørre renselse;
9. hvis det meste af kroppen er fri fra sår, vasker man og tørrer hen over de sårede områder;
10. det er ikke gyldigt at kombinere afvaskning og den tørre renselse.

(De ting, der ophæver den tørre renselse)

Den tørre renselse ophæves af de ting der ophæver den rituelle afvaskning, og (derudover) ved tilgængeligheden af vand nok til at kunne udføre den rituelle afvaskning med.

En person der har fået amputeret sine arme og ben og har et sår på ansigtet, udfører bønnen uden rituel renhed og behøver ikke at gentage bønnen senere.

Kapitlet om at tørre over *khuffayn*

Det er tilladt, for både mænd og kvinder, at tørre over *khuffayn*, når man er i (en tilstand af) den mindre rituelle urenhed, selv hvis de er af noget tykt ud over læder, og uanset om sålen er af læder eller ej.

(Betingelserne for at tørre over *khuffayn*)

Gyldigheden af at tørre over *khuffayn* er betinget af syv ting:

1. at man tager dem på efter at have vasket fødderne, selv hvis dette er før fuldførelsen af den rituelle afvaskning, så længe man fuldfører den rituelle afvaskning før forekomsten af noget der bryder den;
2. at de tildækker op til og med anklerne;
3. at det er muligt at gå vedvarende i dem, og det er ikke tilladt at tørre over *khuffayn* af glas, træ eller metal;
4. hver *khuff* skal være uden flænger på størrelse med de tre mindste tæer;
5. at de sidder tæt på fødderne uden at blive bundet;
6. at de forhindrer vandet i at sive igennem til huden;
7. at den forreste del af foden, svarende til de tre mindste fingre i størrelse, er der. Hvis den forreste del af foden ikke er der, er det ikke gyldigt at tørre over sine *khuff*, selv hvis den bagerste del af foden er der.

20

(Redegørelse for varigheden af aftørringen over *khuffayn*)

En fastboende kan tørre over (*khuffayn*) op til en dag og nat, mens en rejsende kan tørre over (dem) op til tre dage og nætter.

Og perioden begynder fra det tidspunkt (tilstanden af) den rituelle urenhed indtræder, efter iførelsen af *khuffayn*.

Hvis en fastboende tørrer over (*khuffayn*) og så rejser før fuldbyrdsen af dens varighed, fuldfører man en rejsendes varighed. Og hvis en rejsende bliver en fastboende, efter at have tørreret over (dem) i en dag og nat, skal man tage dem af, og hvis ikke, så fuldfører man en dag og nat.

Det obligatoriske (omfang) af aftørringen over (*khuffayn*) er det som svarer til de mindste tre fingre, på den forreste del af hver fods overflade.

(De sunnah dele af aftørringen over *khuffayn*)

Dens sunnah er at trække sine adspredte fingre fra tåspidserne tilbage til skinnebenet.

(De ting, som ophæver aftørringen over *khuffayn*)

Fire ting ophæver aftørringen over *khuffayn*:

1. alt det som ophæver den rituelle afvaskning;
2. at tage sin *khuff* af, selv hvis det meste af foden bliver taget ud til den øverste del af den;

3. at vand når frem til det meste af en af fødderne inden i ens *khuff*, ifølge det korrekte;
4. at varigheden udløber, medmindre man frygter alvorlig skade til foden pga. kulde.

I tilfælde af de sidstnævnte tre punkter, er det nok blot at vaske sin fod.

Det er ikke tilladt at tørre over en turban, hat, slør, eller handsker.

Sektion (om bandager og lignende)

Hvis man har fået taget blod, er blevet såret eller har brækket et lem, og har fået en bandage eller skinne på, og ikke kan vaske området eller tørre over det, er det nødvendigt at tørre over det meste af forbindingen. Og det er nok at tørre over de synlige dele af huden mellem bandagerne.

Aftørring over (bandager) er som afvaskning (af dem) og det er ikke tidsbegrænset.

Forbindingen er ikke betinget af (at blive taget på i en tilstand af rituel renhed).

Det er tilladt at tørre over forbindingen af den ene fod, mens man vasker den anden.

Aftørringen over (bandagen) bliver ikke ophævet af at bandagen falder af før bedringen.

Det er tilladt at udskifte den med en anden, og det er ikke nødvendigt at gentage aftørringen på den (nye), men det er dog bedst at gentage (aftørringen).

Hvis man har fået betændelse i øjet og pålægges ikke at vaske øjet, eller knækker en negl og kommer noget medicin eller mastiks på den, fjernelse af hvilket er skadeligt for én, er det tilladt at tørre over (området) og hvis selv aftørringen er skadelig for én, kan man undlade den.

Der behøves ingen (specifik) intention for at tørre over *khuff*, en bandage eller hovedet.

Kapitlet om menstruation, efterfødselsblødninger og uregelmæssige blødninger

Menstruation, efterfødselsblødninger og uregelmæssige blødninger (er det som) flyder ud fra (kvindens) vagina.

(Menstruation)

Menstruation er blod som en kønsmoden kvindes livmoder udskiller sig med, uden (at det er ledsaget af) en sygdom eller graviditet og uden at hun har nået overgangsalderen.

Dens minimumperiode er tre dage, dens gennemsnitlige periode er fem og dens maksimum er ti dage.

(Efterfødselsblødninger)

Efterfødselsblødninger er blod som kommer ud efter fødsel.

Dens maksimum er fyre dage og den har ingen minimum-grænse.

(Uregelmæssige blødninger)

Uregelmæssige blødninger er blod som varer færre end tre dage eller flere end ti dages menstruation, eller fyre dages efterfødselsblødninger.

Minimumperioden for renhed mellem to menstruations-perioder er femten dage og der er ingen maksimum for det, undtagen for den som bliver kønsmoden mens hun har uregelmæssige blødninger.

(Redegørelse af det som menstruation og efterfødselsblødninger gør forbudt)

Otte ting bliver forbudt ved menstruation og efterfødselsblødninger:

1. den rituelle bøn;
2. fasten;
3. recitation af (selv) et enkelt vers fra Koranen;
4. berøring af den uden betræk;
5. indtrædelse i en moské;
6. *tawāf* (om Kabaen);
7. samleje;
8. nydelse af det, som er fra under navlen til under knæene.

Hvis blødningen ophører ved fuldendelsen af den maksimale (periode for) menstruation eller efterfødselsblødninger, er samleje tilladt uden et rituel bad.

Hvis blødningen ophører uden fuldendelsen af den (maksimale periode), men ved ens sædvane, er det ikke tilladt (at have samleje), før det rituelle bad, den tørre renselse efterfulgt af den rituelle bøn eller bønnen bliver obligatorisk for hende at gentage. Dette er når man efter blødningens ophør har tid nok til kunne udføre det rituelle bad og (*takbīr*) *al-tahrimah* eller mere, men man ikke udfører det rituelle bad eller den tørre renselse, så tiden (for bønnen) går ud.

Kvinder der har menstruation eller efterfødselsblødninger skal kompensere for fasten men ikke bønnen.

(Redegørelse af det som *janabah* gør forbudt)

Fem ting bliver forbudte ved *janabah*:

1. den rituelle bøn;
2. recitation af (selv) et enkelt vers fra Koranen;
3. berøring af den uden betræk;
4. indtrædelse i en moské;
5. *tawāf*.

(Redegørelse af det som er forbudt for en person i en tilstand af rituel urenhed)

Tre ting er forbudte for en person i en tilstand af rituel urenhed:

1. den rituelle bøn;
2. *tawāf*;
3. berøring af Koranen uden betræk.

Uregelmæssige blødninger er som vedvarende næseblod: de forbyder ikke udførelsen af den rituelle bøn, faste eller samleje.

(Redegørelse for renhed for folk med en kronisk tilstand)

En kvinde med uregelmæssige blødninger, eller nogen med en kronisk annullering af den rituelle renhed, såsom inkontinens eller fæcesinkontinens, udfører den rituelle afvaskning for enhver obligatorisk bønns tid og beder hvad de vil af obligatoriske eller frivillige bønner.

For de undskyldte bliver den rituelle renhed kun ophævet ved tidens udløben.

Man bliver ikke anset for at være undskyldt medmindre ens kroniske tilstand forbliver for hele en obligatorisk bønns varighed, uden at den ophører længe nok til at man kan udføre den rituelle afvaskning og den rituelle bøn. Og dette er betingelsen for dens fastlæggelse.

Betingelsen for dens opretholdelse er, at den efter dette finder sted i hver bønns tid, om det så blot er en enkel gang.

Betingelsen for dens ophør og for den undskyldte persons udtrædelse fra denne tilstand er at hele tiden for en bøn forløber uden den.

Kapitlet om urenheder og renselse fra det

(Typer af urenheder)

Urenheder inddeles i to kategorier: stærk og let.

(eksempler på) stærk urenhed er ting som: vin, flydende blod, kød og skin fra døde dyr, urin fra dyr hvis kød ikke spises, hundeeskrementer, rovdyrs ekskrementer og spyt, ekskrementer fra høner, ænder og gæs og de ting hvis udskillelse fra et menneske ophæver den rituelle renhed.

Hvad angår let urenhed er det ting som: urin fra heste, og ligeledes urin fra dyr hvis kød spises og ekskrementer fra fugle som ikke spises.

(Redegørelse af mængden af urenhed som er undskyldt)

Det som er på størrelse med en *dirham* af den stærke urenhed, eller dækker mindre end en fjerdedel af tøjet eller kroppen af den lette urenhed er undskyldt.

Undskyldt er også dråber af urin så små som nålespidser.

Hvis en seng eller jord bliver fugtig af en sovende persons sved eller våde fødder, og urenheden efterlader spor på kroppen eller fødderne, vil de blive urene, men ellers ikke. Ligesom et stykke rent, tørt stof ikke bliver urent, hvis det indhylles i et stykke urent, fugtigt stof som ikke drypper når det vrides.

Et stykke vådt stof bliver ikke urent hvis det spredes ud over noget tørt urent jord, som bliver fugtigt af det, og det bliver heller ikke urent af en vind som har blæst over noget urent og når frem til stoffet, medmindre spor fra urenheden er synlige på det.

(Redegørelse af måden for renselse af urenhed)

Noget som er plettet af synlig urenhed, bliver rent ved fjernelsen af urenheden, om det så gøres kun en enkelt gang ifølge det korrekte. Og der er ingen skade i tilbageværende spor (af urenheden) hvis det er svært at fjerne det.

Og (hvis noget er plettet af) usynlig urenhed, (bliver det rent) ved at vaske det tre gange og vride det efter hver afvaskning.

Urenheder fra stof eller kroppen fjernes med vand, eller en anden vaske som kan fjerne urenheder, såsom eddike og rosenvand.

Khuff og lignende genstande renses ved at scrubbe urenheden af hvis den har en solid form, også selvom den er våd.

Sværd og lignende genstande renses ved at tørre dem af.

Når der ikke længere er spor af urenhed på jorden og den tørrer, bliver det tilladt at udføre den rituelle bøn på den, men ikke den tørre renselse.

Det som er af jorden, herunder træer og stående græs, bliver rent når jorden tørrer.

Urenhed bliver rent, hvis dets essens forandres, som hvis det bliver til salt eller bliver brændt i ild.

Stof eller en kropsdel hvorpå der sidder udtørret sæd renses ved at skrabe det af, mens renhed fra våd sæd opnås ved at vaske det af.

Sektion (om renselse af døde dyrs skind)

Skind fra afdøde (dyr) renses ved garvning, enten virkelig, som ved at bruge bælg fra nogle bestemte typer *acacia nilotica* eller juridisk, såsom at rense den med jord eller lade den tørre i solen, (og dette gælder for alle typer skind) undtagen skind fra svin og mennesker.

Slagtning i henhold til *Shari'ah* renses skindet fra de dyr som ikke spises, men ikke deres kød, ifølge det mest korrekte af hvad der er givet fatwa om.

Alle de kropsdele som blod ikke flyder igennem, bliver ikke urene ved (dyrets) død, såsom hår, afskårne fjer, horn, hove og knogler, så længe der ikke sidder fedt på dem.

Nerver er urene ifølge det korrekte standpunkt.

Moskusbeholderen er ren ligesom moskussen selv, og det er tilladt at spise den.

Civet er rent og det er gyldigt at udføre den rituelle bøn for en person der har det på.

UDKAST

Afslutning

Oversættelsen af dette kapitel afsluttedes ved Allåhs ﷺ storslåede og gavmilde hjælp, støtte og inspiration, af denne ydmyge tjener og slave af sin Herre, Imran bin Munir Husayn, idet han beder sin Herre om tilgivelse for sine fejl og mangler.

Al lovprisning tilkommer Allåh, Verdenernes Herre, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige

Velsignelser og fred være med vor Mester og Beskytter Profeten Muḥammad, hans rene familie og alle hans ædle ledsagere.